

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/650/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115228779
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4115228779.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Eriky Madarászovej, v právnej veci žalobkyne: X. X., bytom C. XX, XXX XX S., zastúpenej Advokátskou kanceláriou BIZOŇ PARTNERS, s.r.o., Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Poľnohospodárska Pôda, s.r.o., so sídlom Žehrianska 3179/3, 851 07 Bratislava, IČO: 44 138 369, zastúpenému Advokátskou kanceláriou LawService, s.r.o., so sídlom Stráž 3/223, 960 01 Zvolen, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 9C/513/2015-42 zo dňa 07.01.2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 9C/513/2015-71 zo dňa 22.08.2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie napadnutým uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom, zamietol návrh žalovaného zo dňa 02.12.2015 na prerušenie konania. Toto rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, účinného do 30.06.2016 (ďalej len „OSP“). V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že žalobkyňa sa návrhom podaným dňa 25.09.2015 domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v okrese S., v obci H., v katastrálnom území H., parcela registra "C", zapísanej na LV č. XXXX ako parcela č. 2889 - orná pôda o výmere 3528 m². Žalovaný navrhol konanie prerušiť do skončenia trestného konania ČVS: PPZ-706/NKA-FP-ZA-2015, keďže bolo začaté trestné stíhanie vo veci skupovania pozemkov, pričom v trestnom konaní môžu byť zistené významné okolnosti, spôsobilé preukázať, či zo strany žalovaného, resp. osôb konajúcich za neho prišlo k zneužitiu neskúsenosti a dôverčivosti žalobkyne tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 265 ods. 1 Trestného zákona. Súd konštatoval, že v ustanovení § 109 ods. 2 OSP sú uvedené prípady, v ktorých je súdu daná možnosť prerušiť konanie, pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenia, t. j. súd po preskúmaní opodstatnenosti dôvodov môže, ale nemusí konanie prerušiť. V tomto prípade podľa názoru súdu nie je dôvod na prerušenie konania, lebo predmetom konania je predaj poľnohospodárskej pôdy nad 2000 m² a úlohou súdu bude ako prvé si vyriešiť otázku, či sa pri prevode vlastníckeho práva postupovalo v zmysle zákona č. 140/2014 Z. z. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V prípade zistenia, že žalovaný nepostupoval v súlade so zákonom, bolo by predčasné riešiť otázku, či je zmluva v rozpore s ustanoveniami § 39 a 39a Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd môže konanie prerušiť, až keď iné vhodné opatrenia zlyhajú. Výber z jednotlivých opatrení (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, riešenie tzv. predbežnej otázky) slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania závisí od voľby zvolenej súdom, ale je potrebné podriadiť sa aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 OSP) a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníkov konania rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je teda zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje

vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.10.2010 sp. zn. 3Cdo 150/2010). Opravným uznesením súd opravil napadnuté uznesenie čo do správnosti dátumu jeho vydania.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a návrhu na prerušenie konania vyhovieť. Namietal nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keďže podľa neho nie je zrejmé, či si súd pripojil vyšetrovací spis, aby sa oboznámil s jeho obsahom a či na základe vykonania tohto dôkazu dospel k záveru, že prerušenie konania nie je dôvodné a potrebné. Z rozhodnutia nie je zrejmé, aké úkony a či vôbec nejaké úkony súd urobil smerom k zisteniu, čo je predmetom trestného konania a v akom štádiu je predmetné konanie. Namietal neúplné zistenie skutkového stavu, pretože až po pripojení predmetného vyšetrovacieho spisu a po oboznámení sa s jeho obsahom, po porovnaní opodstatnenosti dôvodov uvedených v návrhu na prerušenie konania a obsahu vyšetrovacieho spisu, by súd mohol vyhodnotiť, či v skutočnosti je alebo nie je dôvodný návrh na prerušenie konania. V tomto prípade boli splnené predpoklady na prerušenie konania, pretože od rozhodnutia v trestnom konaní závisí otázka základu nároku, ktorým je vlastnícke právo žalobkyne.

3. Žalobkyňa sa vyjadrila tak, že trestné stíhanie, pre ktoré žalovaný žiada konanie prerušiť, nemá súvis s občianskoprávnymi dôvodmi neplatnosti zmluvy. Podľa nej je návrh na prerušenie konania obštrukčný s cieľom mariť súdne konanie a spôsobovať prieťahy.

4. Sudca súdu prvej inštancie podľa § 374 ods. 4 druhej vety OSP odvolaniu nevyhovel a vec predložil na rozhodnutie odvolacieho súdu.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34, § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 1. júla 2016, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne. Preto toto uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými, správne aplikovanými ustanoveniami OSP, na ktoré aj odvolací súd poukazuje. Na dôvažok odvolací súd dodáva nasledovné:

6. Podľa obsahu spisu sa žalobkyňa podanou žalobou domáha určenia vlastníckeho práva k vyššie označenej nehnuteľnosti, a to z dôvodu, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o prevode vlastníctva č. 2015/7/7/Luž/2889 zo dňa 07.07.2015 konal v rozpore s dobrými mravmi, pričom z kúpnej zmluvy vyplýva hrubý nepomer kúpnej ceny uhradenej žalovaným iba vo výške 9,45 % skutočnej hodnoty pozemku. Tvrdila, že žalovaný úmyselne zneužil jej neskúsenosť v oblasti nedostatočnej znalosti hodnoty a využiteľnosti pozemku a tiež jej dôverčivosť, a z toho dôvodu je podľa § 39 Občianskeho zákonníka zmluva absolútne neplatná. Vzhľadom na záver o neplatnosti kúpnej zmluvy nenastali jej obligačnéprávné a ani vecnoprávné účinky, v dôsledku čoho žalovaný predmetný pozemok do vlastníctva nenadobudol a ona zostala naďalej jeho vlastníčkou. Keďže v katastri nehnuteľností v rozpore so skutočným stavom je zapísaný ako vlastník pozemku žalovaný, ona má naliehavý právny záujem na požadovanom určení. V priebehu konania, kedy ešte nebolo nariadené pojednávanie vo veci, žalovaný podal návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania, ktoré vedie Prezídium Policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, národná jednotka finančnej polície, expozitúra Západ pod ČVS: PPZ-706/NKA-FP-ZA-2015. Ku svojmu návrhu žiadne listinné dôkazy nedoložil. V návrhu na prerušenie konania uviedol, že v trestnom konaní vedenom pre trestný čin podľa § 265 ods. 1 Trestného zákona môžu byť zistené významné okolnosti, ktoré sú spôsobilé preukázať, či z jeho strany došlo k zneužitiu neskúsenosti a dôverčivosti žalobkyne.

7. Súd prvej inštancie zamietnuc návrh žalovaného na prerušenie konania aplikoval ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP, v zmysle ktorého pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Odvolací súd po prejednaní veci urobil záver, že súd vediac o prebiehajúcom trestnom konaní môže pred prípadným prerušením konania urobiť iné vhodné opatrenia, pričom daný postup súdu zatiaľ bez prerušenia konania neodporuje zákonu a ani účelu občianskoprávneho konania. Žalovaný požiadal o prerušenie konania bez toho, aby doložil právne významné listiny, a to v štádiu konania, kedy ešte ani nebolo nariadené prvé pojednávanie, na ktorom by súd účastníkov vypočul a vykonal ďalšie relevantné dôkazy, navrhnuté účastníkmi konania, t. j. aj spisom

vedeným v trestnom konaní ako listinným dôkazom. S prihliadnutím na uvedené odvolaciemu súdu sa javí postup súdu prvého stupňa ako správny, pričom nie je vylúčené, že ak po vykonaní dokazovania výsluchom účastníkov a oboznámením sa s listinnými dôkazmi zväži, že otázka, ktorá sa rieši v trestnom konaní, skutočne môže mať význam pre rozhodnutie vo veci samej, s následným prerušením konania v súlade s ustanoveniami § 162 - § 164 Civilného sporového poriadku, upravujúceho postup súdu, strán sporu a osôb zúčastnených na konaní pri prejednávaní a rozhodovaní sporov s účinnosťou od 01.07.2016.

8. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie primerane odôvodnil (§ 157 ods. 2, § 167 ods. 2 OSP), preto odvolací súd námietky žalovaného uvedené v podanom odvolaní nepovažoval za opodstatnené. V trestnom konaní začatom vo veci budú orgány činné v trestnom konaní posudzovať otázky konania zainteresovaných osôb z hľadiska trestnoprávných predpisov, zatiaľ čo v občianskoprávnom konaní súd zistí skutkový stav na základe navrhnutých dôkazov, ktorým môže byť aj listinný dôkaz v podobe spisu trestného konania.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).